

Sag anlagt den 8. oktober 2019 – Rentokil Initial og Rentokil Initial 1927 mod Kommissionen**(Sag T-692/19)**

(2019/C 432/74)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Rentokil Initial plc (Camberley, Det Forenede Kongerige) og Rentokil Initial 1927 plc (Chamberley) (ved solicitor J. Lesar og K. Beal, QC)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Europa-Kommissionens afgørelse C(2019) 2526 final af 2. april 2019 om statsstøtte SA.44896, der er gennemført af Det Forenede Kongerige vedrørende CFC Group Financing Exemption, annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat ti anbringender.

1. Første anbringende om, at Kommissionen foretog en ukorrekt anvendelse af artikel 107, stk. 1, TEUF og/eller anlagde et åbenbart urigtigt skøn eller foretog en åbenbart urigtig bedømmelse ved dens valg af referenceordning for analysen af beskatningsordningen. Kommissionen skulle som referenceordning have anvendt Det Forenede Kongeriges selskabsbeskatningsordning og ikke blot selve ordningen for kontrollerede udenlandske selskaber.
2. Andet anbringende, hvorefter Kommissionen begik en retlig i forbindelse med dens anvendelse af artikel 107, stk. 1, TEUF og/eller anlagde et åbenbart urigtigt skøn eller foretog en åbenbart urigtig bedømmelse, da den anvendte en fejlagtig tilgang ved analysen af ordningen for kontrollerede udenlandske selskaber. I 124.-126. betragtning til den anfægtede afgørelse behandlede Kommissionen med urette bestemmelserne i Chapter 9 i Part 9A i UK's Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 (Det Forenede Kongeriges lov om skatter (internationale og andre bestemmelser) som en form for undtagelse til en almindelig skattepligt indeholdt i Chapter 5.
3. Tredje anbringende, hvorefter Kommissionen begik en retlig fejl i forbindelse med dens anvendelse af artikel 107, stk. 1, TEUF, da den i 127.-151. betragtning til den anfægtede afgørelse fastslog, at selektivitetskriteriet var opfyldt, idet virksomheder, som befandt sig i faktisk og retligt sammenlignelige situationer, blev behandlet forskelligt.
4. Fjerde anbringende, hvorefter fritagelsen vedrørende 75 % i henhold til section 371ID i Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 er begrundet i beskatningsordningens karakter og almindelige opbygning.

5. Femte anbringende, hvorefter fritagelsen vedrørende »matched interest« (en tilsvarende interesse) i henhold til section 371IE i Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 er begrundet i beskatningsordningens karakter og almindelige opbygning. Subsidiært er Kommissionens afgørelse med hensyn til fritagelsen vedrørende »matched interest« behæftet med en undladelse fra Kommissionens side af at give en begrundelse for sin afgørelse, hvilket er i strid med artikel 296 TEUF.
6. Sjette anbringende, hvorefter den omstændighed, at kontrollerede udenlandske selskaber, som opfyldte fritagelserne indeholdt i Chapter 9 i Part 9A i UK's Taxation (International and Other Provisions) Act 2010, som en klasse blev pålagt en skattepligt, ville udgøre en tilsidesættelse af sagsøgernes etableringsfrihed i strid med artikel 49 TEUF.
7. Syvende anbringende, hvorefter der blev anlagt et åbenbart urigtigt skøn eller foretaget en åbenbart urigtig vurdering med hensyn til 75 %-fritagelsen og spørgsmålet om en fast sats.
8. Ottende anbringende, hvorefter Kommissionen afgørelse ikke overholder det almindelige EU-retlige princip om forbud mod forskelsbehandling eller det almindelige EU-retlige lighedsprincip.
9. Niende anbringende, hvorefter Kommissionen begik en retlig fejl, da den foretog en analog anvendelse af eller i for høj grad forlod sig på ordlyden af Rådets direktiv (EU) 2016/1164 ⁽¹⁾, som ikke tidsmæssigt fandt anvendelse.
10. Tiende anbringende, hvorefter Kommissionen begik en retlig fejl i forbindelse med dens anvendelse af artikel 107, stk. 1, TEUF, da den i 176. betragtning til den anfægtede afgørelse fastslog, at der fandtes en klasse af modtagere (herunder sagsøgerne), og at sagsøgerne overhovedet havde opnået støtte, som skulle tilbagesøges i henhold til den anfægtede afgørelses artikel 2, stk. 1.

⁽¹⁾ Rådets direktiv (EU) 2016/1164 af 12.7.2016 om regler til bekæmpelse af metoder til skatteundgåelse, der direkte indvirker på det indre markeds funktion (EUT 2016, L 193, s. 1).

Sag anlagt den 11. oktober 2019 – DD mod FRA

(Sag T-703/19)

(2019/C 432/75)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: DD (ved advokaterne L. Levi og M. Vandenbussche)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder (FRA)

Sagsøgerens påstande

- Sagsøgeren tildeles erstatning for det lidte ikke-økonomiske tab, som udspecificeret i sagsakterne, efter ret og billighed opgjort til 50 000 EUR.
- Annullation af afgørelsen truffet af direktøren for Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder (FRA) den 21. december 2018 om afslag på sagsøgerens ansøgning i henhold til tjenstemandsvedtægtens artikel 90, stk. 1.
- Om fornødent annullation af afgørelsen truffet af FRA's direktør den 24. juni 2019 om afslag på sagsøgerens klage i henhold til tjenstemandsvedtægtens artikel 90, stk. 2.
- FRA tilpligtes at betale sagsomkostningerne.